

ŽUPNE OBAVIJESTI

Danas je **dvadeset i treća** nedjelja kroz godinu. **Druga** je nedjelja u mjesecu, pa nema mise na **Pržićima**. Sijedeća nedjelja je **dvadeset i četvrta** kroz godinu. **Treća** je u mjesecu, pa neće biti mise na **Pogari**.

Kalendar: U ponedjeljak je sveti Nikola Toletinski i sveta Pulcherija. U utorak je sveti Emilijan. U srijedu je Presveto ime Marijino, u četvrtak je sveti Ivan Zlatousti, u petak blagdan Uzvišenja sv. križa, patron Franjevačke Provincije Bosne Srebrene. U subotu je Blažena Djeвица Marija Žalosna.

Danas je molitva za sretan i blagoslovljen početak nove školske godine. U srijedu će biti ispovijed školske djece, nakon škole.

Prošlog tjedna sahраниli smo Ratka Gavrana na Stogiću. Rodbini iskrena sućut, a za Ratka i za sve pokojne se pomolimo:

Pokoj vječni daruj im, Gospodine!

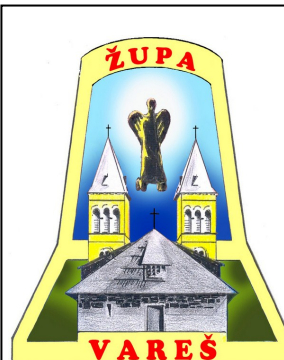
Tata, ne vidim te!

Kršćanin je često u napasti da odgovori: "Oče, ja te ne vidim..." Naš hod zemljom je zamračen, no Bog nas vidi i to je najvažnije. Bog nas nikad ne ostavlja, ni na trenutak. On nas drži za ruku i onda kada mi toga nismo svjesni.

Jedna sretna obitelj živjela je u kući na rubu grada. Jedne je noći u kuhinji izbio požar. Dok se vatra rasplamsavala, roditelji i djeca istrčali su iz kuće. Iznenada su u paničnom strahu otkrili da nema najmlađeg člana obitelji, petogodišnjeg dječaka. On se, uplašen vatrom i zbunjen gustim dimom popeo na kat. Što da rade? Otac i majka su se očajnički gledali, dvije su sestre počele vikati. Vratili su se u kuću zahvaćenu vatrom bilo je nemoguće... Vatrogasci još ne bijahu stigli. Iznenada, gore u potkrovlju, otvori se prozor. Dječak proviri i stade vikati: "Tata! Tata!" Otac priđe i poviče: "Skoči!" Dječak je pred sobom vidio samo vatru i crni gusti dim, a kad je čuo glas odgovorio je: "Tata, ja te ne vidim..." "Vidim ja tebe, slobodno skoči!" vikao je otac. Dječak je skočio i začas se, živ i zdrav, našao u snažnom očevu zagrljaju. Priča ističe pouzdanje koje treba imati naša molitva. Dijete na prozoru kuće koja gori – zar to nije slika kršćanina pred Bogom? Kad se nađe u opasnosti, on može čuti kako mu se Bog obraća: "Pouzdam se u mene, baci se u moje ruke."

Kršćanin je često u napasti da odgovori: "Oče, ja te ne vidim..." Naš hod zemljom je zamračen, no Bog nas vidi i to je najvažnije. Bog nas nikad ne ostavlja, ni na trenutak. On nas drži za ruku i onda kada mi toga nismo svjesni.

Bruno Ferrero

ŽUPA SVETOG MIHOVILA

Župni listić

Broj 323. Godina VI

9. rujna 2018.

Liturgijska godina B

Dvadeset i treća nedjelja kroz god.

Put mira 25, 71330 Vareš, B i H

Tel.: +387 32 843 125; faks: +387 32 843 124

www.zupavares.com; e-mail: zupamihovil@gmail.com

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Vрати se Isus iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: »Effata!« – to će reći: »Otvori se!« I odmah mu se otvoriše uši i razdriješ spona jezika te stade govoriti razgovijetno. A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No, što im je on više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: »Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!«

Riječ Gospodnja.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, poslušni Gospodnjoj riječi i otvoreni ozdraviteljskoj snazi njegova Duha, uputimo nebeskomu Ocu svoje molitve:

Obnovi, Gospodine, život Crkve iskrenom poslušnošću tvojemu Duhu da ustrajno naviješta evanđelje spasenja i čudesna djela tvoje ljubavi, molimo te.

Budi bliz, Gospodine, svim pastirima Crkve da mudročću vodstva koje im povjeravaš budu sigurni predvoditelji tvoga naroda i vrijedni graditelji tvoga Kraljevstva među svim ljudima, molimo te.

Oživi, Gospodine, snagu svoga poziva u svima koji su odlutali s tvoga puta i oglušili se na tvoju riječ; otvori im oči srca da te prepoznaju kao jedinoga spasitelja i ozdravitelja, molimo te.

Svjetlom svoga Duha obasjaj, Gospodine, svu djecu koja započinju novu školsku godinu; pomozim im da rastu u mudrosti i znanju te u svemu otkrivaju trag tvoje prisutnosti i blizine, molimo te.

U svima nama probudi radost vjere; pomozim nam da svojim životom budemo svjedoci tvoga spasenja i ne dopusti da nas grijeh udalji od tebe, molimo te.

Svemogućim Bože, otvori nam srca da umijemo uvijek biti poučljivi pred tvojom riječju; daj da vjerodostojnošću života otkrivamo ljepotu evanđelja svim ljudima koje stavljaš na naš životni put. Po Kristu Gospodinu našem.

Sveti Ivan Zlatousti

Rodio se u kršćanskoj obitelji koja je pripadala visokom društvu Antiohije. Izgubio je oca, službenika sirijske vojske, u osjetljivoj dobi. Bio je učenik slavnog govornika i učitelja Libanija; taj učitelj je rekao o svome učeniku: "Mogao je biti jedan od mojih najboljih učenika da mi ga Crkva nije ukrala." Po onome što Ivan govori o sebi u svojim spisima, bio je u mladenačkoj dobi, jako nestašan i prema njegovoj vlastitoj definiciji "okovan strastima svijeta" (*De sacerdotio*, I, 3), bio je sladokusac, ljubitelj sudbene rječitosti i kazališta. Sa 18 godina upoznaje biskupa Melecija i zatraži krštenje. Zatim započinje slušati predavanja iz egzegeze kod Diodora iz Tarza, čija je škola bila poznata po svome doslovnom tumačenju pisama, nasuprot aleksandrijskoj školi koja je naime pretpostavljala alegorijsko tumačenje. Završivši svoje školovanje primio je niže redove i povlači se na osamu gdje se posvećuje učenju teologije. Sastavlja traktat *De sacerdotio*, pod velikim utjecajem Grgura Nazijanskog. Smatrao je da monaštvo nije jedini put postizanja savršenstva. Svećenički život u službi vjernika usred tisuću napasti svijeta je bio za njega najbolji način služenja Bogu.

U zimi 380.-381. je bio zaređen za đakona od biskupa Melecija u Antiohiji. Nakon nekoliko godina biti će imenovan za svećenika, postavši propovjednikom. Nastavljao je također pisati o različitim temama: o utjesi udovice, o ponovnoj ženidbi, o odgoju, o suživotu redovnika i redovnica, itd. Rastao je njegov dobar glas propovjednika: vjernici su zapisivali bilješke tijekom njegovih homilija.

397. Nektarije, carigradski nadbiskup, umire. Nakon žestoke borbe za nasljednika, car Arkadije izabire Ivana. Upravljat će Crkvom sa velikom snagom, boreći se protiv izopačenosti i razuzdanosti moćnika, čineći si mnoge neprijatelje na dvoru. Uklonio je mnoge nedostojne prezbitere, radi ovih mjera pao je čak i biskup Efeza. Učinit će da ponovno uđu u samostane monasi koji su bili lutilice. Sa strogošću se borio protiv hereza. Nametnuo se s autoritetom nad biskupijama Male Azije. U početku, unatoč jakoj zavisti i mržnji koje su se brzo proširile među plemstvom i biskupima, bio je podržan od carskog dvora. Tijekom prijenosa relikvije svete Foške bila je upravo carica Eudoksija koja ju je prenijela preko grada. Ovi dobri odnosi s dvorom nisu ga spriječili da prekori tu istu caricu da je otela imovinu koja je pripadala jednoj udovici. Ovi prijekori mnogo su naštetili odnosima između dvora i nadbiskupa.

402. mnogi Ivanovi neprijatelji su se obratili patrijarhu egipatske Aleksandrije Teofilu Aleksandrijskom, čija je crkva bila u sukobu s carigradskom. Teofil je bio pozvan u Carigrad da bi se opravdao pred raznim optužbama kojim su ga optuživali, pojavi se s mnoštvom aleksandrijskih biskupa te je ostavio Ivana Zlatoustog u manjini koji je potom bio svrgnut i izgnan od cara. Budući da se carica nije slagala s izgonom Ivana, poziva ga natrag. Ali njegovi neprijatelji nisu prestali kovati urote protiv njega te je 9. lipnja 404. trajno napustio Carigrad. Na tri godine biva prognan ispod Kaukasa u Armeniji, gdje je razvio jako djelovanje. 407. određen mu je novi premještaj u Pithyus na Crnom moru (danas Pitsunda u Abhaziji), tijekom premještaja umire na putu 14. rujna 407. u Komani uz Crno more. Prema tradiciji, njegove posljednje riječi su bile: "Doxa to Theo pantôn eneke" ("*Slava Bogu u svim stvarima!*").

438. Teodozije II., dao je dopremiti posmrtnu ostatku u Carigrad, gdje je pokopan u Crkvi Svetih Apostola.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Zlatousti

Ponedjeljak, 10. rujna	7:30 18:00	Zahvalnica sv. Anti †† Jozo i ostali iz obitelji TOMIĆ
Utorak, 11. rujna	7:30 18:00	†† Ivo, Marija i Marica RODIĆ Zahvalnica za fratre, sestre i župni zbor
Srijeda, 12. rujna	7:30 18:00	†† Ljudevit i Emilija BRĐANOIĆ †† Viktorija, Miroslav i Mihovil MLIVONČIĆ
Četvrtak, 13. rujna	7:30 18:00	†† Ilija, Kata i Mijo ŠIMIČEVIĆ †† Jozo i ostali iz obitelji ŠIMIĆ
Petak, 14. rujna	7:30 18:00	† Filip FILIPOVIĆ †† Jozo i Božo KLARIĆ
Subota, 15. rujna	7:30 18:00	†† Gizela, Josip, Borivoj i drugi iz obitelji SVETINOVIĆ † Ankica FILIPOVIĆ
Nedjelja, 16. rujna	8:00 11:00 18:00	†† iz obitelji JOZE GAVRANA ZA PUK † Stevo JOVIĆ

1941. - 2018.

Se velikim holam i tugom
javljamo rodbini, prijateljima i poznanicima da je
naš dragi i nikad prežaljeni

RATKO GAVRAN

preminuo 05.09.2018 god. u 78-oj godini života.
Posljednji ispadaj će se obaviti 06.09.2018 (četvrtak)
u 16 sati na groblju STOGIĆ u VAREŠU.

OŽALOŠĆENI:
Supruga ANTONIA, sin DUBRAVKO, kćerka RAJNA, brat VINKO, sestre:
LUCKA, IRENA I TEREZLIJA, te ostala rodbina i prijatelji.

POČIVAO U MIRU BOŽJEM!

Naš župljanin **Ratko Gavran** preminuo je 5. rujna u 78. godini. U svetom Pismu piše da je zbroj naših godina 70 ili 80, ali u Božjim očima je 1000 godina kao jedan dan i jedan dan kao 100 godina. Na Stogiću smo sahranili njegove posmrtnu ostatku i tugujućima izrazili iskrenu sućut. Sada molimo Gospodina da mu podari svoj mir. Počivao u Miru Božjem!

U subotu, 8. rujna, u našu župnu zajednicu učlanili smo maloga i živahnog Filipa Jaćimovskoga. Roditelji Nikola Jaćimovski i Vera, r. Jelić, s kumom Daliborom Lučić i obiteljima molili su da Božja ruka i ljubav prate malog Filipa kroz život. Čestitamo roditeljima, kumu i cijeloj župnoj zajednici.